

Nr 104

Av herr Carlsson, Georg, och herr Gustafsson, Nils-Eric, i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till Krigsarkivet: Avlöningar och till Militärpsykologiska institutet: Avlöningar.

Det pressade statsfinansiella läget nödvändiggör en sträng återhållsamhet med nya statsutgifter. Varje förslag till anslagshöjningar måste prövas noggrant. Detta gäller hela det samhällsekonomiska fältet. Det gäller även oavsett de föreslagna ökningarnas storlek. Försiktighet måste sålunda iakttagas också i fråga om relativt obetydliga anslagshöjningar, som i och för sig kan anses befogade och önskvärda, men som med hänsyn till de hårt ansträngda statsfinanserna måste stå tillbaka för nödvändiga eller mer angelägna utgiftsökningar.

I fjärde huvudtiteln av årets statsverksproposition föreslås under punkt 119, att anslaget till avlöningar vid krigsarkivet måtte höjas med 51 000 kronor till 405 000 kronor. I samma huvudtitel föreslås under punkt 148, att anslaget till avlöningar vid militärpsykologiska institutet måtte höjas med 44 000 kronor till 381 000 kronor.

De båda nämnda förslagen till anslagsökningar synes oss knappast vara av en angelägenhetsgrad, som motiverar ett bifall i nuvarande situation, då riksdagens strävan måste vara att på alla tänkbara områden söka begränsa statens utgifter. Det gäller ju här inga betydande summor, men tendensen att öka statsutgifterna måste enligt vår mening såvitt möjligt hållas tillbaka även beträffande mindre poster. Vi anser därför att de ifrågavarande anslagshöjningarna tills vidare bör anstå.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av fjärde huvudtiteln av 1959 års statsverksproposition må besluta att sänka det av Kungl. Maj:t föreslagna anslaget under punkt 119 med 51 000 kronor till 354 000 kronor samt anslaget under punkt 148 med 44 000 kronor till 337 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1959

Georg Carlsson

Nils-Eric Gustafsson

i Byske